

Брянова, са катерялъ вече по стръмния рѣтъ и на купове отбивалъ съ штикове Турцитѣ. Въ това време успѣли вече да са пренесатъ шестъ руски топа, които завчасъ настанили и открили огънь върху неприятеля на 230 сажена разстояние.

Къмъ два часа подиръ срѣднощъ, предния ешелонъ, като отбилъ съ штикове Турцитѣ, завзелъ караулната къща, воденицата на Текиръ-дере и височината до моста презъ рѣката. Въ сѣщия часъ назадъ са върналъ първия понтонъ и зели да приидватъ другитѣ. Но за тѣхъ опасността била по-голѣма и по ужасна: вече захващало да са съмва и Турцитѣ, събрани отъ околнитѣ лагери и отъ Свиштовъ, попълнили височинитѣ съ стрѣлкови цѣпи. Нѣколко понтони потънжли въ Дунавъ, много руски солдати загинажли, а нѣкои понтони били принудени да са върнатъ, защото стигнажли на урвесто мѣсто и не можали да излѣзатъ на брѣга.

Така подкреплението на преминавайтѣ вече роти ставаше съ голѣми трудове и жертви. Тогазъ генералъ Драгомировъ, като зель дозволение отъ генерала Радецки, оставилъ да управлява преминаванѣето генералъ Рихтеръ и великий князь Николай Николаичъ младший, синъ на главнокомандующия, та наедно съ своя штабъ и съ генерала Скобелева, минжлъ на Свиштовския брѣгъ.

Въ петъ часа сутринъта, подъ командата на Драгомирова, Руситѣ заловили распаленъ бой по всичкитѣ линии. За да завзематъ лозята и нѣкои рѣтове, солдатитѣ не гледали, че огънь отъ всички страни удря на срѣща имъ. Но най-подиръ Турцитѣ отстъпили цѣлъ редъ рѣтове, които обикалятъ отъ кждѣ истокъ устието на Текиръ-дере. Къмъ 6 часа сутринъта Турцитѣ били така отблѣснати назадъ, щото вече не можали да препятствуватъ на преминаванѣето по Дунава, което са поченжло сега съ редъ и система.